

РЕШЕНИЕ

№ 2003

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1017** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. В. Т. срещу Решение от 18.12.2019 г. по АНХД № 9407/2019 г. по описа на СРС, НО, 19 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0002131/08.08.2018 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ с което на каастора е наложена глоба в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 4, предл. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС на основание чл. 178а, ал. 7, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че СРС е постановил решение в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Т..

Ответникът – Областен отдел „Автомобилна администрация“, в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 15.06.2018 г., около 09:50 ч. в [населено място], в сградата на ООАА при извършена проверка, било установено, че КТП, за който било издадено Разрешение №1340, стопанисван от фирма [фирма] при извършване на периодичен преглед за изправност на ППС - лек автомобил „Опел 3.“, рег. [рег.номер на МПС] на 13.04.2018 г., като председател на комисията от технически специалисти Р. В. Т. не е въвел в протокол № 1595534, че автомобилът е оборудван с уредба – природен газ, № на бутилка, марка.

Съставен бил АУАН серия А-2018 № 252574/15.06.2018 г., който е връчен лично на лицето и е подписан от него без възражения.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 42-0002131/08.08.2018 г.

Фактическата обстановка СРС е установил, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Касационният състав споделя извода на СРС, че съставеният АУАН, както и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 43, ал. 1, т. 4, предложение 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, при извършването на периодичните прегледи на ППС председателят на комисията въвежда в протокола (приложения № 9, 10 или 11) техническите данни, идентифициращи превозното средство. Съгласно Приложение № 5 към чл. 3, ал. 1 от Наредбата, част II, раздел I, т. I, т. 1.4, идентификацията на ППС включва и търговско наименование на ППС.

Видно от административнонаказателната преписка въведените технически данни, които идентифицират автомобила не отговарят на действителните данни за автомобила, който е бил обект на технически преглед. По делото не е спорно, че Т. е бил председател на комисията, поради което отговорността му е ангажирана законосъобразно с налагане на имуществена санкция в законоустановения размер от 1 500 лв. Погрешното посочване на приложимата санкционна разпоредба, а именно чл. 178а, ал. 7, т. 1 от ЗДвП, вместо чл. 178а, ал. 7, т. 2 от ЗДвП, не представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. Неоснователно е

направеното в касационната жалба възражение в тази насока. Критерият, по който се разграничават съществените от несъществените нарушения, е преценката доколко това нарушение е довело до накърняване на правото на защита на наказаното лице. В НП се съдържа подробно описание на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, като в достатъчна степен лицето може да разбере за какво нарушение е санкционирано, респективно да организира адекватно и ефективно защитата си. По безспорен начин са установени извършването на нарушението и самоличността на нарушителя, като е конкретизирано в какво се изразява соченото нарушение и каква е предвидената за него имуществена санкция, посочени са изрично законните разпоредби, които са нарушени.

Районният съд е приел, че на правилно квалифицираното нарушение не съответства приложената санкционна норма. СРС, правилно е съобразил нормите на чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН и чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН, като е изменил НП, прилагайки съответния закон, а именно 178а, ал. 7, т. 2 от ЗДвП, приложим за същото нарушение, за което е съставен АУАН и е издадено НП. При доказано нарушение, неправилно приложената от административно-наказващия орган санкция подлежи на изменение, ако подлежащата на прилагане съответна санкция предвижда налагане на същото или по-леко наказание, какъвто е и процесният случай.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е неоснователна. Обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Следователно не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение решение от 18.12.2019 г. по АНХД № 9407/2019 г. по описа на СРС, НО, 19 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:

1.